

הקדמה

והנה מניעת הלימוד מספריו ז"ל בנפחך הוא מחמת קיצור דבריו ז"ל באין שיעור. ובאמת לפי הגר"א הופרת לשון
כי ידוע מה שהרעים התנא דבב"י ז"ל והרעיהו מהימנא על גילוי רזי החורה ומי שאינו ראוי להם לכן צונו
לפי אבא הלמיידו שהוא יכהוב רזי חורה בלו כי הוא יודע להסתיר ולהעלים בלבון בחיבתו לכל יתגלו
לכל פנימוחת רק למי שראוי להם. וזה גם כן כוונת רש"י הגר"א ז"ל בקיצור ולכן הם במקום אחד עניים
וקצרים ובמקום אחר עשירים ורחבים . (א)

וכן סיפר לי אדמו"ר הג"ל אחר שזכה ללמוד עם הרב הסהיד ר' מענדיל ז"ל הלמידו של רש"י הגר"א ז"ל
זמן רב זיהה לפניהם כל כתבי הקודש שהיו חלל הרב ר' יעקב משה ז"ל נכד רש"י הגר"א ז"ל על ידי זה
חיבר

(א) **הג"ה** והנה עבוד זה יש להחזיקו הרבה על מי שיש בנייתו עמום ונגזו איזו מכחבי יד הקודש של רש"י
הגר"א ז"ל ואפילו העתקה מאיזה מקום שהוא ואינו נוחנו בדפוס בעצמו או על ידי אחר או
ליחננו לידוע ובקי דבריו ז"ל לגלות אורם על הארץ והרי הוא ממש מכנה אירו של עולם שהיה מאיר
העולם כולו בכבוד הורחו של רש"י הגר"א ז"ל ועליו נאמר מאמרם ז"ל כל המונע הלכה מפי תלמידו אפילו
עוברין במשי מאמס מקללן אוחו שנאמר מונע בר יקבוצו לאוס (והוא עובר שנאמר ולאוס וכו') והנה
בפשוטו בר הוא להם כנאמר על החורה לבו לחמו בלחמי וכו' אבל מאמרם ז"ל אפילו עוברין וכו' אינו מובן
כי מה חסד אם בני אדם הילודים מקללן אוחו אבל בדרך הרמז מאמרם ז"ל יפס אף געים והוא
מדברי רש"י הגר"א ז"ל שכתב בחיקונים והוצא לעיל בחלק ב' בריש השחיחה אבה בחינת בניס הם בני
אופנים א' בניס גשמיים מאים ואבה שהם אז ואם ויש בניס רוחניים מבחינת הרב ותלמיד והם גדולים
יותר מבניס גשמיים כידוע במשנה הרב קודם לאב וכו' : והנה החכמה או ההלכה הנעלם במחשבת הרב
נקרא בחינת חכמה אב ובמציור אוחו במחשבתו ותוכניתו להבינה לתלמידו או להוציאה לאור ככתב הוא
נקרא בינה ועדיין לא יראה לאור העולם והוא בחינת אב המצייר הולך בנעוה וכשמוציא חכמתו להוץ או
לתלמידו זה נקרא בחינת בן והוא בחינת דעת הוצא מחכמה ובינה על כן נקראו התלמידים בניס במקרא
וכן מה שהוציא לאור ככתב אלו דברי רש"י הגר"א ז"ל ולפי זה חיבת בר הוא כהרגומו כן ברמו היינו
כשמונע ההלכה מפי תלמידו נמצא מונע ממנו בחינת בן בחינת הלכה זו שאינו מלמדו וגשאר החכמה
או ההלכה הזו במחשבת הרב בבחינת עיבוד בעטן האם ולזה הוא נענש מזה במדה אפילו עוברין מקללן אוחו
שהעלים אור העולם ודבריהם ז"ל מוכרח מדכתיב יקבוצו לאוס שהם עוברין על כרחק קאי על המונע
הלכה כג"ל . עוד אפשר באופן אחר על פי מ"ש רש"י הגר"א ז"ל בפי' ישעיה על פסוק בני אמי אשר אדמת
עפר שממנה לוקח כל האדם הוא נקראת אמי ואחר הייו של האדם ידוע אשר נשאר בחינת נפש על הקבר
שהוא האם כנאמר ונפשו עליו האבל והוא בבחינת עובר צמחי אמו שהוא הקבר עד יום החיים וידוע מ"ש
כל תלמיד האומר הלכה מפי רבו שפוזוהיו דובבות בקבר נמצא באוחה שעה הוא מחייהו וז"ש כל המונע הלכה
מפי תלמידו אפילו עוברין וכו' היינו נפש הרב בעצמו מקללת אוחו גם כן שאם היה התלמיד אומר ההלכה
הזו משמו היה מחייהו באוחה שעה כג"ל ונמצא הרב גורם קללה לעצמו בזה שמנע ממנו ההלכה ומנעה
מה ראוי ונסן למי שזכה לאיזו מדבריו ז"ל להוציאה לאור בכדי להקים כבוד רש"י הגר"א ז"ל על פעלו המי'
המאורים לכל העולם ולא יגרום על עצמו קללת עוברין הג"ל ולמה חסיה כבודו הרמה לכלומה ח"ו ויבזו
זרים יגיעו ולהשומע יונעם וחבוא עליו ברכות טוב .

חיבר כמה חיבורים על דברי רה"ג הגר"א ז"ל הקשים במקומם להבינם מקיטור לשונו שם כמו על ז' מדורות
 דפ' בלק אשר הד' האחרונים מהם אי אפשר להבינם מנודל הקיטור. וכן על ביאורו ל' ישעיה וכן על
 רשיא מהימנא שלו עשה ביאור וכן על ס' הליקוטיו שלו וכן יש אלכו מה שמסר לי אדמו"ר ז"ל חיבור על
 כל אגדות ממש' ברכות מרה"ג הגר"א ז"ל ועליו עשה אדמו"ר ביאור ארוך אשר לולי דבריו אי אפשר להבינם
 כלל ובענין מקומות כתב שטלם ממנו כוונת דבריו והוא חיבור גדול ואין כי כח להדפיסו ולדוגמא העתקתי
 ממני דברי רה"ג הגר"א ז"ל על משנה הראשונה ממש' ברכות ודבריו ז"ל מטעים וכן העתקתי ביאור
 אדמו"ר ז"ל עליו ואני הוטרפתי הרבה דברים להיבין מקור דבריו וע' זה בחלק א' ד' י"ז ע"ב דיבור
 סתמי וזהו וכו' ועל דרך זה צריך להוסיף כמה בכמה מקומות ואז יעלה הולאה רבה להדפיסו ובאמת
 מי שטוסק בדבריו ז"ל והוא לטעום מנועה דבריו שהם כעוף לופים צריך לגלות בהם זמן רב מאד בכדי
 שידע דרכו ודרך רמיוותיו בקיטור כמו שאמר לי אדמו"ר ז"ל שטוסק בדברי רה"ג האריז"ל ובדברי רה"ג הגר"א
 ז"ל שלשים שנה רלושים. וכן הגאון ר' אליהו ז"ל הגאב"ד דקאליש למד י"ג שנה דברי רה"ג הגר"א ז"ל וסיפר
 לאחיו ז"ל ממנו שאמר על עצמו בעת שטוסק בהם וכ"ש כס' החיקונים שלו אז נדמה בעיניו כאלו נטשו לו
 נפשים כשבר לעוף בהם זרוב שמחה וגיל שנפתח לבו מהדושי אור החורה שהאירו לו מדבריו ז"ל ובה
 יובן דברי מו"ל שולמך הראה בחיך. והנה העיקר להגות בכל דבריו ז"ל בין בפשטיותיו בין בסתריו כי
 הכל דרך אחד להם ועיקרם טובעים מהרעיה מהימנא ותיקונים כי כמה וכמה פעמים מעתיק דבריהם
 ואינו זוכרם בשם לרוב בקיאותו בהם כנזכר בהקדמה סד"ג שחזר אחסם באין שיפור עד שיהיה יכול
 סבוחיהם ממש. ובאמת מי שיגע בהם כראוי נקל לו להבין דרך הנמשל. אבל דרך רה"ק האריז"ל אשר
 שהם דרך הסוד אינו מובן דרך הנמשל בהם כלל וכמה שכתבתי בפנים שהוא בחינת הזהב אף שהוא
 גבוה יותר מכסף שהוא דרך הרמז אבל אין נוח להולאה כמוכן. וכן שמעתי מהגאון אדמו"ר ז"ל ששמע
 מהרב ר' מענדיל ז"ל שכן אמר לו רה"ג הגר"א ז"ל אשר דברי רה"ק האריז"ל הכל בחינת משל ולא ניתן לו
 רשות לגלותם בדרך נמשל אז. והנה בימי רה"ג הגר"א ז"ל שהיה אחד רה"ק האריז"ל אינו מראה בנם לו ניהן
 דרך הרמז לגלותו והוא פשוטו של הסוד וזה גם כן בטורח רב מאד שעל זה הוצרך לקצר בגלויים. והנה
 יותר ממאת שנה מנילוי דבריו ז"ל שהיו עד בנת ה' משנחיו על כן עתה ראויים יותר להבינם ולגלותם כאמור
 בס' אור החמה שהורה עתה בין לגדולים בין לקטנים כמו שהוצא בפנים וכל איסור הגילוי הוא כמ"ש שם
 אף שעלה אז הרע"מ והחיקונים להרשב"י ע"ה הוסכם למעלה שלא יהיו נגלה לכל רק לראוי להם עד עיקר
 דמשיחא ואחריה ימים האלו והכל מחמת הטוב רב שלהם ניהן חוקים כל יחיו בהם עד סוף הדיבור שנאמר
 וברתי מכם המורדים והפושעים בו ויקומו להרפות ולדיראן עולם מרוב החאוות הגשמיות והרע המכלה
 את עצמו. ובהנבדלים יתקיים ה' ביד ינהגו וכו' ואז ימלאה וכו' והנה בפנים הבאתי מה שהרב הרח"ו ז"ל
 סאריך בשטר ההקדמות בענין לימוד הכמה האמת ורזי החורה ואנו קארתי באמרים שלו כל האפשר. ועוד
 הבאתי שמה הרבה מאמרי רשיא מהימנא והיקונים גם כן על ענין זה כפי מה שמפורש בהם שזה חכלית
 הסבובה ולמה קרן היבועה ללמוד ולדע רזי החורה וטעמי המלות לעשות כל מעשי עבודה הי"ח על פיהם
 ולא כמלות אנשים מלומדה ולפחות העתיק כאן מאמר אחד משם בד' קמ"ב ע"ב בסופו וז"ל מאמר א' בפ'
 האל ד' רע"ח ע"ב ברשיא מהימנא. אמרו מארי מחיבתא דמחיבתא עילאה וחתאה (כי שם יש
 ג' מחיבתות א' נקרא מחיבתא דקוב"ה והב' נקרא מחיבתא דרקיע סתם והוא של מט"ע) רשיא מהימנא
 אכן שליח דמאר' עלמא לגבך דאנה בעל חסובה שקיל לשיחין רבוון דישראל וכו' ובגינת יחפרקין ישראל
 ניהרון לאחרייהו וליה חילא למשיחין למפרק ישראל בר מוקד ובגינת איעון מחטבין אשלים מילין יקרים
 אלן דעלייה אמר הנחמדים מזהב וכו' ומחוקים וכו' ובביאור ז"ל הנה במאמר זה יתפלא כל אדם בראותו

מבואר